

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31528

гр. София, 11.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ.
ДРАНЧОВСКА**

като разгледа докладваното от **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ. ДРАНЧОВСКА**
Гражданско дело № 20231110131918 по описа за 2023 година

намери, че следва да съобщи на страните проекта за доклад по делото по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК:

***** е предявило срещу ***** осъдителен иск с правно основание чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.), вр. с чл. 49, вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД за сумата от 17664,52 лв., представляваща регресно вземане, равняващо се на половината от изплатено по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ обезщетение и законна лихва върху него за застрахователно събитие, настъпило на 11.05.2014 г. в гр. София, присъдено с влязло в сила решение по в.гр.д. № 526/2018 г. по описа на САС, 12 състав, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 11.05.2014 г. в гр. София в срока на застрахователното покритие по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с поведението на застрахования при ищеца водач на автомобил за спешна помощ „Опел Виваро“, с рег. № *****, вследствие на което на трето лице – *****, е причинена средна телесна повреда. Твърди, че произшествието е настъпило при еднакъв принос на ответника с този на водача на автомобила, тъй като на пътния участък се е намирала необезопасена отводнителна шахта с капак, разположен перпендикулярно на пътното платно, което е допринесло за настъпване на събитието. Посочва, че в производство по предявен от пострадалото лице иск за заплащане на обезщетение за причинените ѝ от произшествието неимуществени вреди по в.гр.д. № 526/2018 г. по описа на САС, 12 състав, ***** е участвала като трето лице – помагач на страната на *****, като последният е бил осъден да заплати обезщетение за причинените на пострадалото лице неимуществени вреди в размер на 25000 лв., ведно със законна лихва, която към датата на плащането е била в размер на 10329,05 лв., платени от

ищеца в хода на принудително изпълнение на 04.06.2018 г. Поддържа, че предвид еднаквия принос за причинените вреди между водача и ответника, чисто задължение било да поддържа общинските пътища на територията на ***** и да осигури необходимите условия за безопасно експлоатиране на пътя, има право на регресно вземане срещу ответника за половината от платеното обезщетение за главница и законна лихва за забава, което претендира в пълен размер.

В срока за отговор на исковата молба ответникът счита, че исковата молба е нередовна, доколкото ищецът не е конкретизирал мястото на ПТП. По същество оспорва иска, като поддържа, че настъпването на ПТП не се дължи на негово противоправно поведение, тъй като съоръжението за отвеждане на води на пътното платно (шахта) е част от имуществото и е било поддържано и експлоатирано от трето лице – *****, по силата на концесионен договор от 23.12.1999 г., като същото не представлява публична общинска собственост. Твърди, че произшествието се дължи изцяло на поведението на застрахования при ищеца водач на МПС, като това обстоятелство е установено с влязло в сила съдебно решение по н.а.х.д. № 17392/2014 г. по описа на СРС. Оспорва твърденията за настъпване на вредите в резултат на действия на служители на ответника и с довод, че с постановените съдебни актове не е установена причина, обуславяща основание за ангажиране на имуществената отговорност на ответника. Релевира възражение за съпричиняване на вредите от страна на застрахования при ищеца водач на посочения автомобил, с оглед постановеното решение на наказателния съд. Намира, че размерът на претендираното обезщетение е прекомерно завишен. Навежда възражение за изтекла погасителна давност.

За възникване на регресното вземане по иска с правно основание чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.), вр. с чл. 49, вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ между ищеца и осъдения като делинквент водач на МПС, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение и на ответника (бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общинските пътища) да е настъпило застрахователно събитие, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение в размер на причинените му от произшествието неимуществени вреди. По възражението за изтекла погасителна давност в тежест на ищеца е да установи настъпването на обстоятелства, обуславящи спиране или прекъсване на давността по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане, респ. че соченото пътнo съоръжение - шахта, е било част от имуществото и е било поддържано и експлоатирано от ***** по силата на концесионен договор от 23.12.1999 г. По наведеното възражение за съпричиняване в тежест на ответника е да докаже наличието на поведение на застрахования водач на МПС, което да е допринесло за настъпване на вредите.

С оглед твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК безспорни

между страните и ненуждаещи се от доказване са обстоятелствата, че към датата на ПТП е съществувало валидно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ между ищеца и водача на автомобил за спешна помощ „Опел Виваро“, рег. № *****, като в изпълнение на договорното си задължение на 04.06.2018 г. ищецът е заплатил застрахователно обезщетение на пострадалото лице в размер на 25000 лв. за претърпени от нея неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 11.05.2014 г. в гр. София, както и сумата от 10329,05 лв., представляваща законна лихва за забава за периода от 11.05.2014 г. до датата на плащането – 04.06.2018г.

На основание чл. 146, ал. 2 ГПК съдът указва на ответника, че не сочи доказателства за твърдения факт, че шахтата е бил част от имуществото и е била поддържана и експлоатирана от ***** по силата на концесионен договор от 23.12.1999 г.

Във връзка с възраженията на ответника следва да се отбележи, че исковата молба е редовна – претендираните вземания са индивидуализирани в достатъчна степен по основание и размер, като става ясно за кое конкретно застрахователно събитие се отнася исковата претенция, предвид наведените от страните твърдения за влезли в сила съдебни решения по гражданско дело, в което същите са участвали като страни.

Ищецът е представил към исковата молба писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор и следва да бъдат приети. Следва да се изиска заверен препис от постановеното решение (ведно с мотивите към него) по н.а.х.д. № 17392/2014 г. по описа на СРС, 23 състав, предвид задължителната му сила за гражданския съд (чл. 300 ГПК), както и заверен препис от влязлото в сила решение по в.гр.д. № 526/2018 г. по описа на САС, 12 състав, и решение по гр.д. № 1198/2016 г. по описа на СГС, I-10 състав. Искането на ищеца за събиране на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на призоваване цели установяването на относими по делото факти и следва да се уважи. Не е необходимо допускане на поисканата от ищеца САТЕ, доколкото за същите обстоятелства са поискани и допуснати гласни доказателствени средства.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **05.12.2023 г. от 14:45 ч.**, за което страните да бъдат призовани.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКАТ на основание чл. 186 ГПК заверени преписи от постановеното решение (ведно с мотивите към него) по н.а.х.д. № 17392/2014 г. по описа на СРС, 23 състав, от

влязлото в сила съдебно решение по в.гр.д. № 526/2018 г. по описа на САС, 12 състав, както и от решение по гр.д. № 1198/2016 г. по описа на СГС, I ГО-10 състав.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит при режим на призоваване на свидетеля *****, за установяване механизма на ПТП.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за призоваване на свидетеля в размер на 20 лв., вносим от ищеца по сметка на СРС в едноседмичен срок от съобщението.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за допускане на САТЕ.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклад по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

Да се призове свидетелят!

Да се изискат посочените съдебни актове!

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____